

ת"פ 38547/10/10 - מדינת ישראל נגד דמיטרי טריושקין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38547-10-10 מדינת ישראל נ' טריושקין
בפני כב' השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביב בר אור
נגד
דמיטרי טריושקין
ע"י ב"כ עו"ד אנה ברונשבאק
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה, כמצוות סיפת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, על זיכוי הנאשם מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

להלן נימוקיי:

1. הנאשם ושניים מחבריו היו מעורבים בתאונת דרכים, לאחר שהרכב בו נסעו פגע במעקה ביטחון בכביש 4 סמוך לאוניברסיטת בר-אילן. השלושה שנפצעו ברמה כזו או אחרת של חומרה ברחו מהרכב וממקום התאונה ונמצאו על ידי השוטרים, שהגיעו למקום, מעל גשר בר-אילן.
שני חבריו של הנאשם פונו באמבולנס לבית החולים ואילו הנאשם נעצר על ידי השוטרים, כשעל פי הנטען בכתב האישום תקף את השוטרים, איים עליהם והפריע להם במילוי תפקידם.
2. את האירוע, כפי שהוא מתואר בעובדות כתב האישום, ניתן לחלק לשני שלבים, עד למעצרו של הנאשם ולאחר מעצרו.

בשלב הראשון - כפי שנטען, הרים הנאשם, שהיה בגילופין, את ידו בניסיון לתקוף את השוטר יוסי גוזלן (להלן: "השוטר גוזלן"), בעת שהאחרון מילא תפקידו כדין וערך עליו חיפוש. השוטר שמעון מור (להלן: "השוטר מור") הבחין בכך ותפס את ידו של הנאשם על מנת למנוע את התקיפה, בתגובה, על פי הנטען, תקף הנאשם את השוטר מור בבעיטות ברגליו ובאגרופים בגופו ועל כן נעצר והוכנס לניידת, בסיוע שוטרים נוספים שנקראו למקום

והיו צריכים להשתלט על הנאשם שהמשיך להתפרע.

בשלב השני - בהתאם לנטען, לאחר שנעצר והוכנס לניידת הופקד על שמירתו המתנדב אליאור כהן (להלן: "**המתנדב כהן**"). בתוך הניידת איים הנאשם על המתנדב כהן בכך שאמר לו "אני אזיין אותך ואת המשפחה שלך מניאק בן זונה", המשיך להשתולל, לדפוק ראשו בחלון הניידת ותקף את המתנדב כהן בכך שבעט בו.

3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, הכחיש שניסה לתקוף את השוטר וטען שלא תקף את השוטרים, לא השתולל ולא איים ומאידך לטענתו נתפס על ידי השוטרים הוכה ונחבל.

בעקבות האירוע הגיש הנאשם תלונה על תקיפתו על ידי השוטרים, התיק נחקר במח"ש אך נסגר מחוסר ראיות.

4. ניתוח הראיות המתייחסות לשלב הראשון - לתקיפת השוטר מור ולהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו

העדות המרכזית הינה עדותו של השוטר מור אשר תיאר בעדותו כי משהבחין בנאשם מרים את ידו ומנסה לתקוף את השוטר גוזלן, בעת שהלה התכופף במהלך החיפוש על הנאשם לכיוון רגליו, ניגש אליו ותפס בידיו. בשלב זה החל הנאשם, לדבריו, להשתולל, לבעוט בו ברגליו ולקלל. רק לאחר שזכרונו רוענן מדוח הפעולה שערך הוסיף "כתבתי שהוא גם הכניס לי אגרופים".

לעזרתו הגיע, על פי עדותו, המתנדב כהן ובכוחות משותפים הצליחו להשתלט עליו, להשכיב אותו על הרצפה ולכבול אותו מאחור.

לאחר שהשתלטו עליו, הכניס אותו לניידת וביקש מהמתנדב כהן לשמור עליו.

המתנדב כהן, שאליבא דגרסת השוטר מור נזעק לסייע לו להשתלט ולכבול את הנאשם, שהשתולל, קילל ותקף אותו, רשם זכ"ד ובו תיאר רק את התנהגותו של הנאשם מרגע כניסתו לניידת, אף שעל פי גרסת השוטר מור היה אמור לראות גם את מעשיו של הנאשם עובר למעצרו.

גם בעדותו בבית המשפט לא יכול היה המתנדב כהן לתרום פרטים נוספים על התנהגותו של הנאשם באירוע, כשטען שהאירוע כלל אינו זכור לו ומכאן לדבריו "**אני לא זוכר אם ראיתי מה קרה עד שהנאשם הובא כבול לניידת**".

העובדה שהמתנדב לא מצא לנכון לרשום בזכ"ד שערך מה קרה עד שהנאשם הובא כבול לניידת, כשעל פי עדותו של השוטר מור "**אליאור** (המתנדב כהן - ה.נ.) **עזר להשכיב את הנאשם על הרצפה**", בעת ש"**השתולל, הכניס אגרופים ובעט בי**" מטילה ספק בנכונות גרסתו של השוטר מור על התנהגותו התוקפנית של הנאשם, כפי שתוארה על ידו.

השוטר גוזלן אמנם רשם בזכ"ד שערך, סמוך לאחר האירוע, שבמהלך החיפוש שביצע על הנאשם "החל החשוד שנדף מריח של אלכוהול ללכת לאחור בפתאומיות ואז הרים את ידיו על מנת לתקוף אותי. השוטר שמעון מור שהיה לידי הבחין בכך ותפס את החשוד הנ"ל בידיו על מנת למנוע ממנו לתקוף אותי [...] החשוד החל להתנגד ולתקוף את השוטר שמעון מור [...]"., אולם לא פירט ולא תיאר את אופי התקיפה וכיצד היא באה לידי ביטוי, כשכאמור, השוטר מור מתאר אירוע סוער של השתוללות, בעיטות ואגרופים, שלא ניתן לפטור אותו באמירה סתמית של "החל להתנגד ולתקוף את השוטר [...]".

בבית המשפט כבר כלל לא סיפר, השוטר גוזלן, ולא הזכיר את העובדה שראה את הנאשם תוקף את השוטר מור. רק כשנשאל על כך בחקירתו הנגדית השיב "אני רואה פעולה של אדם שמתנגד למעצר ודוחף - כתקיפה. ראיתי שמשתלטים עליו והוא מנסה להשתחרר. לא היה משהו חריג בהתנהגותו שאני זוכר. הוא בוודאות התנגד, אבל אני לא זוכר איך. עבר הרבה זמן ואני לא רוצה סתם להעיד".

יותר מכך, בין עדותו לעדות השוטר מור ובין עדותו לזכ"ד שרשם קיימות סתירות שקשה לישבן ובהן הסתירות הבאות:

בעוד שהשוטר מור סיפר שהנאשם ניסה לתקוף את השוטר גוזלן בשעה שהאחרון התכופף לעבר רגליו, העיד השוטר גוזלן "באותו זמן עמדתי עם הפנים לכיוון הנאשם והחבר שלו[...] אני לא זוכר שהייתי מכופף".

יתרה מכך בעוד שבזכ"ד שרשם ציין שהנאשם הרים את ידיו על מנת לתקוף אותו, באופן שניתן להבין מהדברים שהבחין בכך בעצמו הרי שבעדותו בבית המשפט אישר שלא ראה את הנאשם מרים ידיים.

רק כשעומת עם הדברים שרשם בזכ"ד השיב תשובה מתחכמת "ראיתי שהיד מורמת למעלה, אבל לא ידעתי שהוא עשה את זה כדי לתקוף אותי".

נוסיף לכך את עדותו של השוטר מור שסיפר כי לדעתו "בשלב שהוא השתולל גוזלן עצר את הנאשם", כשגוזלן עצמו לאורך כל עדותו מרחיק עצמו משלב המעצר ומספר "כנראה שהשוטר שהיה מאחורי הבחין שהוא עומד להרביץ לי[...] אליו הצטרפו עוד שוטרים שבאו לעצור אותו. הסתכלתי לאחור וראיתי שמשפיק שוטרים עליו. אז ניגשתי לבחור הנוסף שהיה שם[...] הנאשם היה מאחורי, שמעתי שמתלקח משהו, אז הסתובבתי וראיתי שתופסים אותו ביד ועוצרים אותו למעשה".

לסיכום, בעוד שעל פי גרסת השוטר מור, המתנדב כהן והשוטר גוזלן היו, בזמן התרחשות אירוע התקיפה, במוקד ההתרחשות שותפים ועדים לו, השניים אינם תומכים בגרסתו, ככל שהיא מתייחסת לתקיפתו ולהפרעה במילוי תפקידו כשוטר, אף שגם על פי גרסתם היו במקום והיו אמורים להיות עדים למתרחש, ובכך למעשה מחלישים ומכרסמים בה.

מנגד, גם עדותו של הנאשם אינה נקייה מספקות וניתן היה להתרשם שהוא מגזים בעדותו בתיאור המכות שקיבל, לדבריו, מהשוטרים, ובעיקר מהשוטר מור ואף בתיאור החבלות שנגרמו לו כתוצאה מכך, בין היתר טען

ששברו לו את הלסת - טענה שאינה נתמכת במסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי ההגנה.

יתרה מכך ממצאי החבלה שאובחנו על גופו של הנאשם יכולים להתיישב גם עם תוצאות התאונה, כשאף על פי גרסת הנאשם, כפי שמסר לצוות הרפואי בחדר המיון בבית החולים ע"ש סוראסקי ובעדותו בבית המשפט, כתוצאה מהתאונה נגרמה לו חבלה בראש ובברך, כשלא ניתן לשלול שהחבלות שנמצאו בראשו ובפניו נגרמו לו מהתאונה.

ראוי גם לשים לב שבביקורו הראשון בחדר המיון, בשעות הבוקר, לשם הובא על ידי השוטרים, לא הזכיר שהיה מעורב בתאונת דרכים וטען שהותקף "ע"י מישהו" ובביקורו השני, באותו יום בשעות אחר הצהריים, לאחר שחרורו מהמעצר, טען שהיה מעורב בתאונת דרכים ובקטטה.

באף אחת משתי ההזדמנויות לא הפנה אצבע מאשימה כלפי השוטרים כמי שתקפו אותו וגם אם ניתן להבין מדוע לא טען זאת בביקורו הראשון כשהשוטרים בסביבה, אין כל הסבר לכך שלא טען זאת בהזדמנות השנייה.

כל אלה עוד לפני שפרטתי את הסתירה בין גרסתו במשטרה - שם טען שעוד בטרם הספיק למסור לשוטרים פרטים על זהותו התנפלו אלה עליו - לבין גרסתו בבית המשפט - לפיה לבקשת השוטרים מסר להם את רישיון הנהיגה שלו בטרם הותקף על ידם.

חברו של הנאשם, דניס קופיצה (**להלן: "דניס"**), לכאורה תמך בגרסתו של הנאשם לפיה הותקף בשטח, על ידי השוטרים כשעל פי תיאורו השוטר שערך עליו את החיפוש היכה אותו בצווארו ובהמשך "**ניגשו עוד שוטרים שהתחילו להרביץ לו עם הרגליים והידיים"**, כשדבריו "**שחררו אותו וכל הפנים שלו היו כחולות, האוזניים...] ראיתי הרבה שריטות. לפני זה לא היה, בטוח[...] היו לו סימנים כחולים כאילו שעשו עליו חגיגה"**.

בתיאורו את התקיפה לא מציין דניס באיזה פלג גוף הוכה הנאשם ורק מתאר את מיקום החבלות בהן הבחין לאחר שחרור הנאשם מהמעצר.

כך או כך, לאחר שבחנתי את ראיות המאשימה וראיות ההגנה ובשקלול כל הנתונים שעמדו לפניי הגעתי למסקנה שקם הספק הסביר באשמתו של הנאשם בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ובתקיפת השוטר מור.

5. ניתוח הראיות המתייחסות לשלב השני - לתקיפת המתנדב כהן ולאיומים עליו

הראייה המרכזית, להוכחת העבירות המיוחסות לנאשם בשלב השני של האירוע, הינה עדותו של המתנדב אליאור כהן שהופקד על שמירת הנאשם בניידת לאחר מעצרו.

בדוח זכ"ד שרשם המתנדב כהן, סמוך לאחר האירוע, תיאר את מה שארע לגרסתו בתוך הניידת וסיפר שהנאשם

איים עליו ותקף אותו, ונרגע רק לאחר שהשוטר מור ריסס אותו בגז פלפל.

על פי תיאורו שמר על הנאשם, שהיה כבול בידי מאחור, בחלק האחורי של הניידת מצד ימין כשלתע, לדבריו **"החשוד הסתובב לכיווני וקילל אותי 'אני אזיין אותך ואת המשפחה שלך מניאק בן זונה' ואז החל להשתולל ולדפוק את ראשו בחלון ניידת האחורית בצד ימין. פתחתי את הדלת על מנת למנוע ממנו לפגוע בעצמו ברגע שפתחתי את הדלת השתולל נשען לאחור והרים את רגליו והחל לבעוט בי עם רגליו. מיד ריתקתי אותו למושב על מנת למנוע ממנו לתקוף אותי. החשוד המשיך להשתולל וניסה לתקוף אותי בכל עת, הוא ניסה לפגוע בעצמו ואני התקשיתי להשתלט עליו"**.

דוח הזכ"ד אמנם הוגש בהסכמה, חלף חקירה ראשית, אך בחקירתו הנגדית מסר המתנדב כהן כי איננו זוכר את האירוע או כל פרט ממנו משום שאירע לפני זמן רב.

כשנשאל: **"איך הנאשם ניסה לבעוט בך?"** השיב כי אינו זוכר, כשהתבקש להתמודד עם גרסתו של השוטר מור ולפיה הנאשם היה אזוק ברגליו ובידיו ענה **"אני לא זוכר איך הוא ניסה לבעוט בי"**, כך גם לא ידע להשיב על השאלה איך הגיע עם הנאשם למגע פיזי, כששב וטען כי אינו זוכר את האירוע נוכח חלוף הזמן ולבסוף כשהתבקש לתת הסבר לכך שאף אחד מהשוטרים לא תיאר ולא סיפר שראה שהותקף, כולל השוטר מור שאין מחלוקת שהתיז על פניו של הנאשם גז פלפל, השיב **"לא הותקפתי, אבל הוא השתולל עליי"** - זאת בניגוד ובסתירה לאמור בדוח הזכ"ד ולפיו הנאשם הרים את רגליו והחל לבעוט בו.

ואכן, השוטר מור, שעל פי גרסתו ראה את שהתרחש בתוך הניידת, מה שהוביל אותו בסופו של יום להשתמש בגז הפלפל נגד הנאשם, לא מספר שהנאשם קילל או תקף את המתלונן כהן וכך תיאר את מה שארע בתוך הניידת עד להחלטתו להשתמש נגדו בגז פלפל **"הכנסתי אותו לניידת שלי וביקשתי מהמתנדב לשמור עליו. אז הבחנתי שהנאשם דופק את הראש שלו בשמשה של הניידת שלנו. ניגשתי אליו ואמרתי לו שאם הוא ימשיך להשתולל, נאלץ להשתמש בכוח כדי לעצור את ההשתוללות שלו, על מנת שלא יפגע בעצמו. הוא המשיך לדפוק את הראש שלו בחלון ולא הייתה ברירה, אז הפעלנו גז פלפל בניידת"**.

הנאשם, אשר נדרש אף הוא להתייחס לאשר ארע בתוך הניידת, טען שהוכנס לניידת, בצד ימין מאחור, כשהוא אזוק בידי וברגליו, אך בתוך הניידת לא היה אף אחד ומכאן שלא יכול היה לאיים או לתקוף כנטען נגדו. לדבריו רק ביקש לברר מדוע נעצר ואמר לשוטרים שהוא רוצה טיפול ולנסוע עם חבריו באמבולנס, כשלתע פתח השוטר מור את הדלת **"הכניס את היד וריסס לי גז בפנים[...]** משם לקחו אותי לתחנה. בדרך לשם התחילו לתת לי מכות בראש. אני לא יודע מי הביא אותי לתחנה ומי ישב מאחור, אבל קיבלתי מכות".

מהראיות שהובאו לפני עולה, אפוא, כי הראיה היחידה לכך שהנאשם תקף ואיים על המתנדב כהן מצויה בדוח הזכ"ד שערך, המתנדב כהן לא חזר על תיאור האירוע בבית המשפט ויותר מכך, לא רק שלא סיפר בעדותו שהנאשם איים עליו, אלא אף שלל במפורש כי הותקף על ידי הנאשם כשאמר **"לא הותקפתי, אבל הוא השתולל עליי"**.

לאמור בדוח הזכ"ד אין כל תימוכין בעדויות השוטרים האחרים, והנאשם, כאמור הכחיש שתקף או איים על

המתנדב.

עם זאת, גם עדותו של הנאשם אינה נקייה מספקות, כשבעדותו, כאמור, טען שהותקף בתוך הניידת בדרך לתחנת המשטרה, טענה שעלתה לראשונה בבית המשפט ולא בא זכרה לא בחקירתו מיום האירוע אף לא בתלונה שמסר במח"ש.

אין באמור בסיפת הדברים, כדי למלא אחר החסר בראיות המאשימה וקם הספק הסביר גם באשר לאשמת הנאשם בתקיפת המתנדב כהן ובאיומים עליו.

6. לאור כל האמור לעיל, משלא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ונוכח התרשמותי מגרסת הנאשם, כאמור לעיל, אני מזכה אותו מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, אך זאת מחמת הספק, כאמור ברישת הכרעת הדין.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ד, 26 מאי 2014, במעמד הצדדים